

kassen; her er det rettet, men rettet saaledes, at det bliver Ejendomsbesidderne, der faa Tabet, jeg ser ikke, at Paragraffen kan forstaas anderledes. Jeg fremhæver dette for at vise, at Kildebeskatningen ogsaa har sine syge Sider. Og naar man vil finde et Princip om Refundering af Skatten, dette at man kan tilbageholde Skatten, — Skatten fastsættes efter en vis Procent, men noget af den eftergives — saa er det at gennemføre denne Sag retfærdigt simpelthen umuligt, man kan ikke gøre det, og man har heller ikke løst Opgaven i denne Paragraf. — Naar man betragter Forslaget om Formueskatten, saa viser det sig, at den er egentlig kun for 2 af Skatte-Genstandenes Vedkommende en Formueskat, nemlig for faste Ejendomme og for Skibe, som ikke høre under Aktieselskaber, for de andre Objekters Vedkommende er det ikke en Formueskat, men en Indtægtsskat. Det er ganske vist en Indtægtsskat af Formue, men den bevæger sig op og ned med Formuens Indtægter, kun i disse to Tilfælde er Skatten fast efter Formuens Størrelse. — Det er, hvad jeg har at sige om disse to Punkter i al Korthed.

Jeg gaar derefter over til Hartkornsskatternes Ophævelse, og der kan jeg ikke sige andet, end at det, at man har taget den resolute Beslutning fuldstændig at hæve alle Hartkornsskatterne, har min allerstørste Anerkendelse og vil finde Anerkendelse hele Landet over. — Jeg kan ikke ved denne Lejlighed undlade at indskyde den lille Bemærkning, at det forekommer mig, at man, naar man i det hele gjorde dette Skridt, gerne kunde have medtaget de slesvigske Sogne, paa hvilke der ogsaa hviler en uretfærdig Grundkat, og jeg takker den ærede Ordfører for hans Udtalelser i den Retning, at Sagen endnu ikke var tilstrækkelig undersøgt. Det giver mig Haab om, at de ville blive medtagne, naar Sagen er undersøgt, og jeg skal derfor tillade mig at stille et Ændringsforslag til 3die Behandling i den Retning. — Hartkornsskattens Ophævelse vil ogsaa finde en særlig Anerkendelse hele Landet over, og var man stoppet derved, saa havde man opfyldt alt, hvad Landbruget med Rette kunde fordre og stillet det fuldt ud paa samme Basis, paa hvilken man stiller enhver anden i Danmark. Men det har man nu ikke gjort, man har ikke kunnet frigøre sig for de gamle Principper, og man søger derfor at indføre en Ejendomsskyld. En saadan Ejendomsskyld har mit fulde Bifald, naar den indføres til Kommunerne og Amtet, men hvad angaar Staten, ønskede jeg gerne

at se Grundene, hvorfor man søger at indføre den. Hvorfor skal nemlig den Kapital, der er anlagt i fast Ejendom i Danmark, absolut bære Skat fremfor al anden Kapital i Danmark? Naar man ser de Skatter, der blive paa faste Ejendomme i Danmark efter dette Lovforslag, saa vil man se, at de i Ejendomsskylden faa en Formueskat af 1 Kr. 20 Øre pr. 1000 Kr.s Værdi, og i den saakaldte Formueskat af 80 Øre pr. 1000 Kr.s Værdi, faa de en Formueskat til. Altsaa al Kapital, der er anlagt i faste Ejendomme, faar i Danmark 2 Gange Formueskat, hvorimod enhver anden Kapital — jeg ser her bort fra Skibene, som faa een Gang Formueskat — faar ingen Formueskat, men derimod en Indtægtsskat. Det er i og for sig en Løjerlighed at beskatte Kapitalen efter dens forskellige Anlæg paa to saa forskellige Maader, og ser man, hvad Virkningen bliver, vil man se, at Kapital anlagt i faste Ejendomme kommer til at svare over 2 Kr. pr. 1000 Kr.s Ejendomsværdi, det vil sige beregnet efter 4 pCt. Rente 2 Kr. pr. 40 Kr. Indtægt, hvilket svarer til 5 pCt. af Indtægten. Al anden Kapital i Danmark kommer til at svare højst 2 pCt. af sin Indtægt. Det er dog en ganske forunderlig Ting at dele Skatten saaledes efter Kapitalens forskellige Rente. Jeg har i Betænkningen søgt efter en Begrundelse for, at en saadan Deling skulde finde Sted, og jeg er kommen til det Resultat, at den eneste Begrundelse, Betænkningen byder af denne særlige Indretning, er, at der udtales, at selvfølgelig maa der en Skat paa de faste Ejendomme i Danmark. Anden Begrundelse byder Lovforslaget ikke. Men det at sige: Selvfølgelig, er selvfølgelig slet ingen Grund. Man kunde tænke sig forskellige Grunde, man kunde tænke sig, at det var nødvendigt af Hensyn til Staten at paalægge en saadan Ekstraskat, og at derved skulde dannes — saaledes har jeg hørt sige — en særlig Fond for Statsindtægter, noget, der skulde kunne støtte i vanskelige Tider. Men betragter man Resultatet af hele denne Skat, som bliver paalagt Grundene, reducerer det hele sig til 5 Millioner, og da vi her i Danmark arbejder med et Budget af mellem 60 og 70 Millioner, er denne Summa saa ringe i Forhold dertil, at man maa spørge sig selv: Er det virkelig muligt, at dette kan danne en Fond, som kan støtte i vanskelige Tider. Og dernæst er denne Kapitalsskat paa Ejendomme undergivet Fluktuationer op og ned efter Ejendommenes forskellige Værdi; den har ikke de gamle